

Distriktsplan for Distrikt 15 - Nord-Senja, Troms

Bilde tatt fra hovedslaktegjerdet i Lars Larsadalen.

Bukkemo den 13. juni 2021.

INNHOLDSFORTEGNELSE

1. INNLEDNING	s. 3
2. HISTORIKK	s. 4
3. DISTRIKTSINDELINGEN	s. 4
4. DISTRIKTETS MEDLEMMER OG ORGANISERING	s. 5
5. DISTRIKTSPLANEN	s. 5
6. BEGREP OG DEFINISJONER	s. 5
7. KORT BESKRIVELSE AV NORD – SENJA REINBEITEDISTRIKT	s. 7
<i>Areal</i>	s. 7
<i>Reintall og siidaandeler</i>	s. 7
<i>Helårsdistrikt med eksterne vinterbeiter</i>	s. 7
8. BEITE- OG DRIFTSFORHOLD	s. 8
8.1 Høstbeitet.....	s. 8
8.2 Vinterbeitet.....	s.10
8.3 Vårvinter- og vårbeitet.....	s.11
8.4 Sommerbeitet.....	s.12
8.5 Flytteleier.....	s.14
8.6 Motorisert ferdsel.....	s.15
8.7 Jakt, fangst og fiske.....	s.18
9. MERKING OG SLAKTING	s.19
10. ANLEGG, GJETERHYTTER OG DRIFTSMIDLER	s.20
Gjerder	s.20
Slakteribbygg.....	s. 21
Gjeterhytter.....	s.21
Driftsmidler.....	s.21
11. INNGREP OG FORSTYRRELSER	s.22
<i>Generelt om inngrep</i>	s.23
<i>Konkrete eksempler på inngrep som har ført til tap og ekstraarbeid for distriktet</i>	s.26
12. TAP	s.26
<i>Tap som følge av rovvilt</i>	s.26
<i>Tap som følge av klimatiske forhold</i>	s.27
13. FRAMTIDSPERSPEKTIVER	S.27
14. ADMINISTRATIVE FORHOLD	s.28

1. INNLEDNING

Nord-Senja reinbeitedistrikt (også betegnet som distriktet) vedtok første distriktsplan den 29. august 1999. Som en oppdatering av denne planen, vedtok distriktsstyret en revidert plan den 2. mai 2015. Distriktsstyret har senere gjennomgått og vedtatt planen uten større endringer i forbindelse med distriktets årsmøter.

Regler om distriktsplaner ble innført ved endring av reindriftsloven (rl) i 1996. Endringene ble gjort med utgangspunkt i at reindriftnæringen skal ha *indre selvstyre* og *gis økt ansvar*. Planen skal på den ene siden gi utdrettet informasjon om *organisering* av driften og beitebruken, og på den andre gi reindriften et arealvern og virke konfliktforebyggende ved at kommuner, fylkeskommuner og fylkesmenn får et best mulig grunnlag å ivareta reindriftnæringens interesser i *arealplanarbeidet*.

Reglene om distriktsplaner ble videreført i den nye rl. av 2007, og skal i hht. § 62, 2.ledd inneholde følgende:

1. angivelse av flyttemønstre i distriktet
2. oversikt over årstidsbeiter, kalvingsland o.l.
3. oversikt over nødvendige fremkomst- og transportmidler, herunder hvilke terrenggående kjøretøy som anvendes i distriktet, samt eventuell tidsbegrenset bruk av helikopter eller annet luftfartøy. Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy skal også gå fram av planen
4. oversikt over alle gjerder og anlegg av permanent art, og så vidt mulig også gjerder av midlertidig art
5. eventuell inndeling i beitesoner

Reindriftsretten omfatter rett til beite for rein, ferdsel, flyttleier for reinen, å bygge nødvendige anlegg, å ta ut nødvendig trevirke, jakt, fiske og fangst m.v. på statlig så vel som privat grunn innenfor det definerte samiske reindriftsområdet. Den samiske reindriftsretten hviler på et selvstendig rettsgrunnlag i kraft av alder tids bruk og sedvane.

I perioden 2000 – 2001 har Høyesterett avsagt 3 viktige dommer som har vært med på å endre rettsforholdene i reindriften. Disse dommene er Seilanddommen av 5. oktober 2000, Selbudommen av 21. juni 2001 og Svartskogdommen av 5. oktober 2001. Dommene slår fast prinsipper som offentlige forvaltningsmyndigheter må ta høyde for, og bygge på, i sine avgjørelser.

Reindriftsforvaltningen har i løpet av de siste par årene gjennomgått omfattende endringer. Endringene har medført en administrativ overføring av områdekontorene til Fylkesmannsembetene, og hvor områdestyrene er avviklet. Den sentrale reindriftsforvaltningen i Alta skiftet navn til Statens reindriftsforvaltning.

Pr. 1. juli 2014 skjedde det ytterligere en endring ved at Statens reindriftsforvaltning ble slått sammen med Statens landbruksforvaltning som blir et direktorat med de samme oppgaver som lå til Statens Reindriftsforvaltning.

2. HISTORIKK

Senja har lang reindriftshistorie som skriver seg tilbake til 1600-tallet hvor reinflyttinger foregikk mellom vinterbeitene i skogsområdene i Sverige og kystfjellene/øyene i Troms. Rundt 1700-tallet var reindriften på Senja drevet av svenske «østlapper» og norske «østlapper» og samer som bodde på øya gjennom hele året. I skriftlige kilder fra 1717 framgår det at reindriftsamene ble innkrevd «fjellfinneskatt» av Senjen fogderi.

Grensedragningen mellom Finland/Russland og Norge i 1852 medførte at mange reindriftsamer flyttet fra Kautokeino til svensk Karesuanto. Dette bidro til omfattende endringer i reindriften på svensk side, som igjen var med på å øke innflyttingen til Troms. Senja hadde gjennom det meste av århundret rein fra svensk side på sommerbeite, men her var det også norske samer som hadde rein. Etter grensesperringen ble reinen på vinterstid enten sendt med samene til Sverige, eller at de oppholdt seg på Senja gjennom hele året. Et tredje alternativ var å flytte reinen til fastlandet. De to siste alternativene har avspeilet seg i dagens reindrift, hvor man ut fra beiteforhold har kunnet oppholde seg på Senja eller flytte til innlandet.

Unionsoppløsningen mellom Norge og Sverige medførte også store endringer for reindriften i Troms, blant annet ble bestemmelsene om flytting av rein over grensene revidert i 1717. Resultatet av disse forhandlingene ble nedfelt i Reinbeitekonvensjonen av 1919, hvor adgangen til reinbeiting fra svensk side ble betydelig redusert. I tillegg til at alle øyene i fylket ble holdt utenfor, ble reindriftsamer fra svensk side ekskludert fra å drive reindrift fra Troms. Ved Reinbeitekonvensjonen av 1919 opphørte den tradisjonelle reinbeitingen fra svensk side på Senja.

Dagens reindriftsutøvere i Nord-Senja rbd. er sjuende og åttende generasjon etter de svensksamiske reindriftsfamiliene Matti og Inga som drev reindrift på Senja før grensesperringen.

3. DISTRIKTSINDELINGEN

Ved reinbeitekonvensjonen av 1923 ble det samme år foretatt en ny distriktsinndeling for Troms som omfattet 22 distrikt og gjaldt for reindriften på norsk side. Distriktene ble delt inn i mindre enheter sammenlignet med inndelingen i 1883, blant annet fordi myndighetene ønsket å få til et mer avgrenset ansvarsområde for erstatning ved skader forvoldt av rein. Reglene ble således utformet av hensyn til landbruket og ikke i forhold til reindriftenes behov.

Rundt 1950 ble det igjen igangsatt et arbeid med ny distriktsinndeling for Troms, og som var mer omfattende enn tidligere fordi det nå ble skilt mellom sommer-, vinter- og helårsdistrikt. Det ble også fastsatt et høyeste reintall for distriktene. Senja som fram til 1962 hadde vært ett distrikt, ble delt inn i Søndre og Nordre Senja. Distriktsgrensen ble fastsatt etter Lakselvvasdraget/Svanelva og ned til Straumsbotn på vestsiden av øya. Disse grensene gjelder fortsatt i dag, jfr. vedlegg 1.

4. DISTRIKTETS MEDLEMMER OG ORGANISERING

Nord – Senja rbd. er et lite familiedrevet distrikt, hvor det pr. i dag er 3 siidaandeler [redacted] og hvor det står 8 personer tilknyttet disse andelene. Reinbeitedistriktet er organisert med eget styre som er valgt av årsmøtet. Årsmøtet avholdes årlig i hht. rl § 49. Distriktet driftes som én siida gjennom hele året.

5. DISTRIKTSPLANEN

Distriktsplanen skisserer utnyttingen av beiteressursene i distriktet og bruken av arealet for øvrig, herunder trekk- og flytteveier, anlegg og annet som er knyttet til reindriftsutøvelsen. Et viktig trekk ved reindriftsutøvelsen, er fleksibilitet. Raske endringer i vær- og beiteforhold nødvendiggjør muligheten for å kunne forflytte flokken. De naturgitte forutsetningene vil således ikke bare innvirke på beitebruk, men også på flytteveier, bruk av tekniske hjelpemidler og anlegg. Dette gjør at driftsplanen må anses som veiledende.

Pr. i dag har ikke distriktet oppdaterte reindriftskart. Inngrep i distriktets beiteland har ført til endringer i driftsstrukturen som ikke nødvendigvis avspeiles i de gamle arealkartene. Distriktsplanen og kartene må derfor brukes sammen for å få et bedre bilde av distriktets bruk av området.

6. BEGREP OG DEFINISJONER

Begrep	Definisjon/Beskrivelse
Siida	En geografisk og sosial gruppe reineiere som utøver reindrift i fellesskap på bestemte arealer.
Siidaandel	Begrepet siidaandel ble innført ved reindriftsloven av 2006 og erstatter den tidligere driftsenheten.

Siidaandel er en familiegruppe eller enkeltperson som er del av en siida, jf. § 51, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap (rl § 10)

Flyttelei

Passasjer i terrenget som på grunnlag av topografi, skogsforhold eller bebyggelsene gjør det mulig å drive flokken gjennom. Flytteleier utgjør livsnerven innenfor et reinbeitedistrikt, og skal i hht. reinl. § 22 ikke stenges.

Luftingsområder

Områder hvor reinen trekker til under varme sommerdager for avkjøling og for å unngå insekter(eks. snøfonner, høge fjell, skyggeområder).

Trekkleier

Trekkleier er naturlige ferdselsårer der reinen uhindret og naturlig trekker, uten menneskelig driving. Reinens vandring etter trekkleier er svært sårbare for ytre påvirkninger.

Forstyrrelser

Enhver direkte eller indirekte menneskelig aktivitet som skaper forstyrrelser innenfor reinens habitat (Nellemann 1998).

Inngrep

Fysiske arealinngrep/innretninger og i reindriften tradisjonelle beiteområder samt enhver forstyrrelse som er med på å nedsette beitetiden og øke energiforbruket hos reinen (Prestbakmo, 1991). Inngrep omfatter også alle tiltak som medfører innskrenkninger i reindriften rettigheter.

Driftsår

I reindriften benyttes driftsår, og regnes fra perioden 01.04 – 31.03.

Kjerneområder

Områder med særverdi for reindriften og som har en særlig viktig betydning for produksjon

7. KORT BESKRIVELSE AV NORD – SENJA REINBEITEDISTRIKT

Areal:

Nord-Senja rbd. er 758 km² og ligger i nordvest av Troms reinbeiteområde, og omfatter nord-, nord-østlige del av Senja. Distriktet grenser mot Sør-Senja rbd. i vest og ligger innenfor kommunene Lenvik, Tranøy og Berg, jfr. vedlegg 1. Distriktets eksterne vinterbeiter ligger innenfor Målselv kommune.

Inkludert eksterne vinterbeiter har distriktet pr. i dag et samlet beiteareal på 2603 km² (Nord-Senja og Dividalen rbd.), jfr. vedlegg 2. Dersom dagens forslag til reinbeitekonvensjon blir vedtatt, vil distriktets arealer i Dividalen reduseres til ca. 1/3 av dagens arealstørrelse.

Antall kvadratkilometer er også innskrenket av veier, turistanlegg, hytter, vasskraftutbygginger m.m.

Reintall og siidaandeler:

Distriktets høyeste reintall i vårflokk er fastsatt til 750 rein fordelt på 3 siidaandeler. Distriktet hadde ved ikrafttreden av reindriftsloven av 1978 3 selvstendige enheter. Etter hvert la 2 av reindriftsutøverne ned sin drift, og distriktet startet jobben med å få fylt opp de ledige enhetene. Dette skulle vise seg å bli et vanskelig arbeid, noe som gjorde at distriktet ble sterkt skadelidende på grunn av den prekære bemanningssituasjonen. Først i 1996 fikk distriktet fylt opp en av de to ledige enhetene, og i 2014 kom den 3 enheten på plass.

Helårsdistrikt med eksterne vinterbeiter:

Nord-Senja rbd. er et helårsdistrikt, men på grunn av marginale vinterbeiter på Senja, ble distriktet tildelt eksterne vinterbeiter i Dividalen på midten av 80-tallet. Ved låste beiter på kysten har distriktet mulighet til å flytte til Dividalen. Pr. i dag er denne situasjonen imidlertid uavklart som følge av at reinbeitekonvensjonen mellom Norge og Sverige ikke er ratifisert. I følge konvensjonsforslaget vil distriktet beholde deler av beiteområdet i Dividalen.

Flytting fra Nord-Senja til Dividalen har i hovedsak foregått ved pramming og bil. Flokken samles i gjerde på Vardnes ved Gibostad og fraktes derfra med landgangsfartøy til Bergnes i Balsfjord (like vest for kornsiloen), eller lastes om bord i bil ved gjerdet ved Landømyrene og fraktes derfra til Dividalen.

I 1993 fikk Nord-Senja rbd. tildelt Fagerfjell rbd. for en prøveperiode på 5 år. I denne perioden var beiteforholdene svært dårlig på innlandet, i tillegg til at distriktets prekære bemanningssituasjon bidro til at distriktet ikke kunne bruke området innenfor prøveperioden. Dette førte til at Områdestyret¹ overførte Fagerfjell til Hjertind rbd.

¹ Områdestyrene ble avviklet ved lovendring vedtatt av Stortinget i 2013. Områdestyrenes oppgaver ble

Nord-Senja rbd. vil imidlertid ikke kunne fratas retten til å flytte gjennom Fagerfjell til vinterbeitene i Dividalen, noe som for øvrig er i tråd med de tradisjonelle flyttetradisjonene mellom kyst og innland.

8. BEITE- OG DRIFTSFORHOLD

Reindriften er avhengig av de naturgitte forutsetningene. Endringer i vær- og føreforhold kan bidra til at planlagte forflytninger endres. Dette gjør at reindriften er helt avhengig av rommet for fleksibilitet. Distriktet har i løpet av den siste 15-års periode opplevd store endringer i klimaet, noe som ikke bare har medført skiftende beiteforhold mellom kyst og innland, men også innenfor avgrensede områder på Nord-Senja. Vinterbeitene i distriktet er derfor marginale sammenlignet med barmarksbeitene.

Sesongbeitene har egenskaper som gjør de egnet til det formål de skal brukes til. I praksis betyr dette at inngrep i et sesongbeite som det ikke finnes alternativer til innenfor distriktet, vil ødelegge hele driftsstrukturen og dermed også muligheten for videre reindrift.

Et viktig trekk med distriktet som helårsbeite, er betydningen av å ha alternative sesongbeiter, slik at disse områdene kan brukes vekselvis for å ivareta gjenveksten. Vekselvis beitebruk har vært/og er en viktig del av driftsstrukturen for distriktet, ikke bare for å ivareta beitegrunnet, men også på grunn av klimatiske forhold. Ved normale år bruker distriktet et område over en 5-6 års periode, for så la dette området hvile de neste 5-6 årene. Denne muligheten blir stadig mer innskrenket som følge av inngrep og forstyrrelser som kanaliseres inn i distriktets beiteområder.

Sesongbeskrivelsene i denne planen tar utgangspunkt i et såkalt normalt driftsår for distriktet.

8.1 Høst- og høstvinterbeitet

Distriktet foretar slakting i midten av september, hvor innsamling skjer ut fra distriktets vekselbruk av beitene. Et av distriktets hovedslaktegjerdet ligger øverst oppe i Lars Larsadalen midt innenfor høstbeitene, jfr. forsidebildet. Dette området er en gammel samisk bo- og gjerdeplass, som bl.a kan dokumenteres av gamle arrangement ved gjerdeplassen. Gjerdet ligger like over skoggrensen ved veien som ble etablert i forbindelse med forsvarets anlegg på Nattmålstind. Distriktet har siden veietableringen hatt rett til fri adkomst til veien som er sperret med bom for allmenn ferdsel ved Tverrás. Opprinnelig var det kun reinbeitedistriktet, forvaret og de øverste grunneiendommene i Tverrásen som hadde nøkkel til bommen. I senere år har

ved lovendringen overført til fylkesmannsembetene og gjort gjeldende fra og med 1. januar 2014

hytteeiere og grunneiere overtatt nøkkelforvaltningen, og reinbeitedistriktet har ikke hatt tilgang til gjerdeplassen. På grunn av vekselbruk av distriktet, har denne delen av høstbeitene hvilt noen år og hvor slaktegjerdet ved Gjerdevann har blitt benyttet. Distriktet planlegger på sikt å etablere et stasjonært innsamlingsgjerde fra Bukkedalen, med beitehage og inntak av slaktedyr i direkte tilknytning til slakteriet på Bukkemo. Distriktet har også gjerdeplasser i Astriddalen og i Landøya.

Slakting av nisterein ved gjerdet.

Reinbeitedistriktets høst- og høstvinterbeitet strekker seg fra Helvetesdalen og Heggedalen mot Svanelvdalen og Snøfjellområdet og videre østover mot Skognes og Gibostad, jfr. vedlegg 3, som viser høstbeitene og vedlegg 4 som viser høstvinterbeitene. I disse vegetasjonsrike områdene går reinen etter sopp, og beiter ellers innenfor hele området.

Flatområdene innenfor høstbeitet utgjør i hovedtrekk parringslandet, hvor de topografiske områdene er svært viktig. En annen viktig faktor er at reinen får oppholde seg i ro under denne perioden, ettersom parringstiden er begrenset i tid. I denne sammenheng er jakttiden svært utfordrende, da hele dette området etter hvert er blitt et populært område for både rype- og elgjakt. Distriktet mener at rypejakten må forskyves til tidligst 20. september, og at elgjakten starter 1. oktober og vedvarer til utgangen av måneden. I dag er jakttiden for elg forskjøvet til desember, noe som medfører forstyrrelser gjennom hele høsten.

Når snøen kommer pleier disse områdene å låses raskt, da større snømengder kombinert med vekslende av kulde og regn fører til isdannelse og skare. Dette resulterer i at reinen ikke når ned til beitemårene.

Dersom beitesituasjonen tillater det, blir reinen forflyttet til høstvinterbeitemårene i lavområdene mellom Svartfjell, Årnes og Gibostad. Innenfor dette området er det flere steder gode forekomster av lav. Lav utgjør reinens viktigste høst- og vinterbeite fordi den består av karbohydrater som igjen er nødvendig for at reinen skal kunne ta opp næringsstoffer fra annen føde.

Også områdene mellom Silsand og Svanelvmo benyttes til høstvinterbeite, ettersom det i disse skogsområdene er brukbare lavbeite på førjulsvinteren.

8.2 Vinterbeitemårene

Nord-Senja rbd. har eksterne vinterbeite i Dividalen som er del av konvensjonsområdene. Tidligere var også Fagerfjell en del av distriktet, jfr. omtale under punkt 7, men vil for ettertiden være et viktig gjennomflyttingsland mellom Senja og Dividalen når flytting skjer på tradisjonelt vis.

I de år hvor beitemårene på vinterstid har vært dårlig på innlandet, har vi oppholdt oss på Senja. Vinterbeitemårene på Senja er svært varierende, i tillegg til at de topografiske forholdene legger sterke føringer for hvilke områder som kan benyttes. Lavland og småkuperte områder er derfor svært viktige for reindriften i denne del av året. Nord-Senja har et typisk kystalpint preg, noe som medfører at man hele tiden må passe på at reinen holdes borte fra bratte fjellområder hvor det fort dannes is. Reinen er slik av natur at når det kommer mye snø i lavlandet, trekker den automatisk til høgereliggende områder hvor det er mindre snø, men som igjen utgjør en stor fare m.h.t ras og isbelagte bergskrenter.

Med dette som utgangspunkt, er det nødvendig med jevnlig forflytninger innenfor lavlandsområdene, hvor beitesituasjonen til enhver tid har en avgjørende betydning for flytteruten. Lavlandsområdene innbefatter foruten de skogkledte liene nær havet, hvor også Botnhamn og Baltsfjord med jevne mellomrom har vært benyttet til vinterbeite. I sjeldne tilfeller med tørre vintre, har reinen funnet beite i snaufjellet kombinert med beite i furuheiene på Heggedalsmoene og i området Gibostad-Årnes.

I de vintrene hvor beitesituasjonen gjør at man kan oppholde seg på Senja, vises det til vedlegg 5, hvor de skraverte feltene viser hvilke områder som blant annet benyttes vinterstid.

8.3 Vårvinter- og vårbeitet

Uten å foreta rangering av sesongbeitenes betydning for reindriften, vil vi trekke fram vårvinter- og vårbeitet som særlig viktig for reindriften. Etter en lang vinter er det om våren reinen er i dårligst hold, og hvor simlene skal bære fram kalv som utgjør selve avkastningen i næringen. Innenfor vårbeiteene er det visse absolutte krav til de topografiske forhold, noe vi skal komme tilbake til under dette punktet.

På våren skiller oksene lag med simlene, som i tiden rundt kalvingen er svært vær for forstyrrelser. Okser trekker til områdene nær havet hvor det så smått begynner å bli grønt. Dette kan i noen tilfeller skape konflikter med jordbruket der det er etablert nydyrkningsfelter midt i reinens trekkeier som gjerne ligger uinnhegnet eller hvor gjerdene ligger nede. Det samme gjelder oppdyrkede jorder som ikke er inngjerdet. Når reinen årvisst trekker til disse områdene, virker de grønne spirene svært tiltrekkende for rein. I slike tilfeller det ofte vanskelig å foreta permanent fjerning når reinen først har fått smaken på grønt gress. Denne situasjonen avtar raskt når det begynner å bli bart i fjellene.

Starten på kalvingsperioden varierer i takt med når brunsttiden tar til. Dess tidligere brunsttiden starter, dess tidligere starter kalvingen. De første kalvene fødes så tidlig som rundt 17. april. Med variasjonene i livssyklusen kan kalvingsperioden sies å starte i tidsrommet 17. – 20. april. Etter fødselen blir simlene svært vær for forstyrrelser. Beskyttelsesinstinktet gjør at simlen oppsøker ro med sin nyfødte kalv. Folk, hunder og ikke minst snøscooterferdsel gjør at simlen flykter, og kalven blir igjen. Dette gjør at kalven blir et lett bytte for blant annet ørn. Det hender ikke sjelden at dersom unge simler blir skremt, forlater hun kalven for godt, hvilket betyr den visse død for kalven.

Distriktet konstaterer det beklagelige faktum at det blir stadig vanskeligere for simleflokken å oppnå ro, spesielt på grunn av hyttebygging og etter hvert både ulovlig og dispensert bruk av motoriserte kjøretøyer til hyttene. Scooterferdsel og hunder som løper løs i terrenget utgjør en reell trussel for denne sårbare perioden av driftssyklusen.

Det finnes ingen alternative kalvingsområder på Nord-Senja, fordi kravene til topografi setter atskillige begrensninger i hvilke områder som kan benyttes til dette formål. For det første må det ikke finnes store elver innenfor kalvingslandet, da små kalver ikke klarer å forsere vannrike vårelver. For det andre må det ikke være ulendte og bratte fjellområder fordi kalven både er lettere utsatt for ørn samt at de kan falle ned fjellsidene. For det tredje må kalvingsområdet ha skogkledte lier, som er lun, solrik og som blir tidlig bart om våren. Skog gir også beskyttelse mot ørneangrep.

Ved å se distriktet i en helhet er det få områder som tilfredstiller disse kravene. Derfor benytter distriktet i hovedsak området Skårlihalvøya, Årnes og Svartfjell til

kalvingsland. Det forekommer at simler kalver i området rundt Botnhamn og ved Straumsnes på vestsiden av distriktet, men ingen av disse områdene er ideelle fordi det er steinete og brattlendt.

Vi opplever stadig oftere at hytter genererer utfart med hunder og ulovlig snøscooterkjøring på Skårli og Årnes, noe som gjør at reinen fortrenses ut av de beste beiteområdene. I disse tilfellene presses reinen til høgereliggende og roligere områder, men til gjengjeld er farlige for spesielt små kalver. Dette resulterer i store tap. I høgereliggende områder er kalver svært utsatt for ørneangrep, noe som er direkte årsak til at distriktet har hatt en merkbar nedgang i kalveprosenten fra midten av 90-tallet og fram til i dag. Distriktet er derfor svært restriktiv m.h.t hyttebygging innenfor kjerneområdene for reindriften.

Når voksne simler mister kalven, trekker de seg til lavereliggende skogsområder og unge simler følger med. Ungsimlene kalver senere på våren i skogsområdene der skogen gir bedre beskyttelse mot ørneangrep. Når det kun blir ungsimlenes kalver som overlever, får dette store konsekvenser for flokkstrukturen, da kalvene som fødes sent på våren har kortere vekstperiode fram til slaktesesongen. Dette betyr langt mindre kalver i forhold til det som er normalt i distriktet.

Simler med små kalver pleier å trekke fra Skårli til Helvetesdalsområdet. Da Lenvik kommune ukritisk har gitt en rekke dispensasjoner for snøscooterkjøring i Helvetesdalen, har dette virket som en ødeleggende faktor for reinens oppholdssted. Dispensasjonene knytter seg til over et 10 talls hytter hvor omtrent samtlige har fått dispensasjon til å kjøre inntil den 25. april. Dette er for sent, da kalvingen er registrert så tidlig som den 17. april, og hvor mange simler trekker hit så snart kalven er på bena. Trykket blir dermed så stort at reinen ikke har mulighet til å finne beitero i dette trafikkerte området.

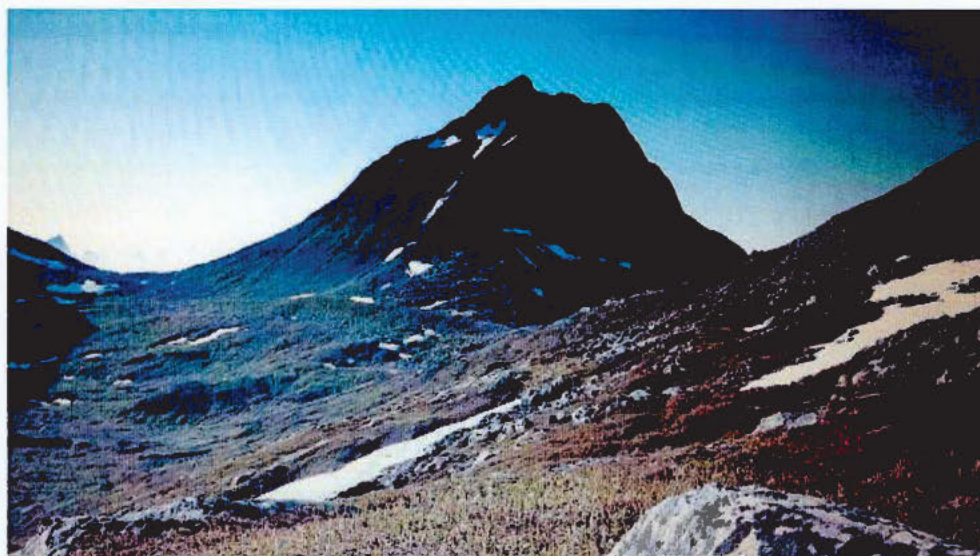
Vedlegg 6 gir en oversikt over vårbeiteområdet og kalvingsområdet.

8.4 Sommerbeitet

Sommerbeitet er avhengig av gode luftingsområder og omfatter i hovedsak høgfjellsområdene i Nord-Senja rbd., med hovedvekt på områdene fra Snøfjellet i sør til områdene i nord og nordvest. Det er også viktige luftingsområder i Keipen på vestsiden av Husadalen. I disse fjellområdene domineres berggrunnen av kalkrike sedimentarter som gir et jordsmonn med gode vekstbetingelser for typiske sommerbeiteplanter som gir gress og urter. Reinen følger framsmeltet og spirende vegetasjon inn i fjellheimen der snøflekkene utgjør et kjølede element i sommervarmen. Snøflekkene er også et viktig tilfluktsted når insektperioden er på det verste.

Et viktig luftingsområde er mellom Čáragaiſsa, Breitind og Salingsdalen, jfr. bildet under. Dette viktige området er også i ferd med å bli ødelagt av Statskogs anlagte turløype fra Svartholla og over skardet til Salingsdalen og videre derfra til Helvetesdalen, i tillegg til 10-på-topp-løyper i regi av kommunen. Det må stilles krav om at alle slike løyper avklares med distriktet. Når så ikke skjer, er dette å anse som en ulovlig anlagt løype.

Ved kjølige somre oppholder reinen seg i de mer lavereliggende fjellområdene innenfor distriktet.

Viktige luftingsområder ved Breitind på Senja.

Vedlegg 7 viser hvilke områder som benyttes innenfor sommerhalvåret. Skraveringene markerer hovedområdet, men det hender også at reinen trekker til høyfjellsområdene helt nord på Senja, herunder Mefjord, Fjordgård, Botnhamn og Baltsfjord.

Rein søker tilflukt på snøflekker i høgfjellet på varme og insektsrike sommerdager. Bildet er tatt under Keipen..

8.5. Flytteleier

Flytteleiene utgjør livsnerven innenfor ethvert reinbeitedistrikt, og er helt avgjørende for den forflytning som skjer mellom sesongbeitene. Derfor er disse undergitt et særlig vern i reindriftsloven § 22 hvor det heter at:

«Reindriftsutøvere har adgang til fritt og uhindret å drive og forflytte rein i de deler av reinbeiteområdet hvor reinen lovlig kan ferdes og adgang til flytting med rein etter tradisjonelle flytteleier. Med til flyttelei regnes også faste inn- og avlastingsplasser for transport av reinen.»

I helt spesielle tilfeller, det vil si når berettigede interesser gir grunn til det, kan Kongen samtykke i omlegging av flyttelei og i åpning av nye flytteleier. Eksempelvis vil en søknad om fritidshytte eller anlegg av scooterløype i henhold til denne regelen ikke kunne gi åpning for et slikt samtykke.

Distriktet ser at det blir færre og færre alternative flytteleier som følge av inngrep i form av veier, vassdragsreguleringer, turisme (herunder Ti-på-topp), hyttebygging, motorisert ferdsel m.m. Dette gjelder både i forhold til flytteleier mellom sesongbeitene og innenfor sesongbeitene. Innenfor distriktet er det et stort antall

hytter som er ulovlig oppført, og bl.a ved Sjøvatnet og Lyselvas elveutløp er det bygd en rekke hytter uten at distriktet har fått disse sakene til høring. Den ulovlige hyttebyen som etter hvert har vokst fram her, stenger en viktig flyttevei mellom områdene på øst og vest siden av Lysbotnvassdraget. Distriktet prøver så langt som mulig å tilpasse seg nye flyttleier der det er mulig, men som allerede nevnt blir dette stadig vanskeligere. På denne bakgrunn er det nærmest umulig å kartfeste flyttleier, da disse ufrivillig endres i takt med inngrep og forstyrrelser.

Flyttleien fra Nord-Senja til Dividalen, vil på tradisjonelt vis skje ved svømming over Gisundet ved Gibostad til Lenvikhalvøya, og derfra videre over Finnfjordeidet til Fagerfjellområdet, Andsfjellet og videre over Målselva. Ved tradisjonell flytting er vi avhengig av at elva er tilfrosset før flytting kan fortsette videre til Fosshaugen og derfra videre til Irggas, Havgavuobmi og på østsiden av Dividalen til Devdisvuobmi, Skrubben og Habafjellet. Distriktet har hytter ved Devdisvann, og oppholdet her varer fram til ca. 10.april slik at flokken rekker fram til kalvingsområdene på Nord-Senja før kalvingen starter.

Vedlegg 8 viser trekk- og flyttleier innfor Nord-Senja rbd.

8.6 Motorisert ferdsel

Reindriftsnæringen må i likhet med annen virksomhet følge den alminnelige samfunnsutviklingen, hvor bruk av tekniske og mekaniske hjelpemidler i næringen er blitt en del av hverdagen.

Distriktet benytter motorkjøretøy både om vinteren og sommeren, avhengig av årstid. Kjøringen foregår normalt i forbindelse med patruljering, gjeting, tilsyn, flytting, foring, samling, matauk samt transport av utstyr ved behov. Tidvis er det også nødvendig å hyre inn ekstrahjelp med motorkjøretøyer.

ATV er et nødvendig fremkomstmiddel og arbeidsredskap i dagens reindrift. 4-hjuls-kjøretøy benyttes i barmarkperioden fra senvår til senhøst.

Distriktet bruker båt både langs Lysbotnvassdraget, og i Helvetesdalen. I distriktets høstbeiteområder går det anleggsvei opp til fjellet og biltransport benyttes ved behov.

De topografiske forholdene på Nord-Senja er i seg selv en begrensende faktor for bruk av motoriserte kjøretøyer. Barmarkskjøretøy brukes i hovedsak langs gamle kjerreveier, og i tilgjengelige og lavereliggende områder. Rekkevidden for bruk av snøscooter er noe større, men også her utgjør topografien en begrensnig.

Reinsamling foregår fortsatt i stor grad til fots på grunn av de topografiske forholdene, i tillegg til at distriktet ved flere anledninger har brukt helikopter ved driving og sikring av rein i gjerdet.

Reinsamling til fots.

Små føtter deltar også under reinsamlingen.

Helikopter brukes i noen tilfeller ved driving og sikring av rein til gjerdet.

8.7 Jakt, fangst og fiske

Distriktet er opptatt av å opprettholde gamle samiske tradisjoner i forhold til jakt, fangst og fiske. Dette er viktig matauk for reindriften, og utgjør også en viktig del av reindriften aksessoriske rettigheter.

Fisking er et viktig matauk i reindriften.

Distriktets folk skaffer matfisk fra elver og vann i distriktet, når det er sesong for dette. Reindriftsutøvere skal ikke betale noen form for avgifter ved fiske, jf. § 26 i lov om reindrift.

9. MERKING OG SLAKTING

På sensommeren begynner arbeidet med reparasjon av høstgjerdene, og deretter starter reinsamlingen. Distriktet foretar både merking og hovedslakting i september.

Hovedslaktingen skjer før den 10. september på grunn av brunsttiden. Som allerede nevnt bruker distriktet flere slaktegjerdet, alt etter vekselbruk av områdene.

Hovedslaktegjerdet ligger i Lars Larsadalen, men ettersom distriktet i 2012 fikk kjøpt driftsbygningene på Lenvik kommunes eiendom på Bukkemo, vil dette bli bygd opp som hovedanlegg for tidlighthøstslakting.

Gjerdet i Lars Larsadalen vil fortsatt bli brukt til merking før slakting.

Opplæring i merke- og slaktegjerdet.

Ved normale år slakter distriktet i hovedsak kalv, men i senere år har store tap til ørn innskrenket mulighetene for kalveslakt. Det tas også ut voksne dyr for å opprette flokkstrukturen.

Når slaktingen er over, blir reinen vokter inntil flyttingen starter, enten til vinterbeiteområdene på Nord-Senja eller til Dividalen.

Viktig at de minste lærer tradisjonell slakting.

10. ANLEGG, GJETERHYTTER OG DRIFTSMIDLER

Gjerder

Distriktets tidlighøstslakteanlegg ligger som nevnt ved flere anledninger øverst i Lars Larsadalen under Nattmålstid. Dette anlegget har vært benyttet siden begynnelsen av 60-tallet, og brukes hovedsakelig til merking og slakting før brunsttiden.

Videre har distriktet gjerdeplass ved Tuvevatn/Gjerdevann og Lappegamhaugen i Helvetesdalen, i Astriddalen, på vestsiden av Baltsfjord, på Årneseidet, på Landømyrene og på Vardnes ved Gibostad. Disse gjerdeplassene benyttes ved behov, avhengig om flytting skjer ved pram eller bil.

Vi har også reingjerde på Bukkemoen som med jevne mellomrom har vært brukt til fóring og slakting. Dette gjerdeanlegget skal opprustes og dimensjoneres for bruk i tilknytning til slakteribygningen for tidligslaktesesongen.

Slakteribyg

Slakting foregår i gode lokaliteter, med innlagt strøm og vanntilførsel.

Slakting i september 2018

Gjeterhytter

Distriktet har reindriftshytter i Heggedalen og ved Devdisvann i Dividalen. Distriktet har i tillegg en privat reindriftshytte ved Mellomvatn i Helvetesdalen. Distriktet ser behov for gjeterhytte ved distriktsgrensen i Svanelvdalen. Distriktet har også en stasjonær trelavvu ved reingjerdet i Lars Larsadalen og benytter seg ellers av lávvu.

Driftsmidler

Distriktet har pr. i dag 2 snøscootere, 2 firehjulssykler og 2 båter.
Se for øvrig punkt 8.6.

Distriktet har også prøvd ut radiobjeller og dronedriving. Radiobjeller fungerer bare delvis p.g.a topografien. Radiomerket rein som befinner seg i dype dalområder, forsvinner fra kartet. Teknologien blir også slått ut ved temperaturer under 20 minusgrader.

Dronedring fungerer bra i lavereliggende områder, men for Senja som har mange bratte fjellområder, innebærer dette bare delvis nytte av dronedring. De samme forholdene gjør seg også gjeldende ved bruk av dronecamera for å få oversikt over flokken.

11. INNGREP OG FORSTYRRELSER

Generelt om inngrep:

Inngrep er generelt sett den største trusselen mot reindriften, og dette er en problematikk som øker i takt med samfunnsutviklingen og kjøpekraften blant folk. Distriktet har over flere år opplevd at beitearealene blir stadig mindre som følge av arealinngrep. Dette gjelder både i forhold til kjerneområdene, samt trekk- og flytteleier. Inngrepene omfatter ikke bare fysiske inngrep, men også kanalisering av forstyrrelser inn i beiteområdene.

Lenvik kommune som største arealforvalter ivaretar i liten grad reindriftens interesser, men gir byggetillatelse, også etterskuddvis, og legger til rette for kjøring i utmark, både når det gjelder ATV og snøscooter.

Scooterløyper går på kryss og tvers innenfor distriktet og skaper store forstyrrelser i en sårbar tid.

De fysiske inngrepene består av hyttebygging og turisme, vassdragsregulering, skogsveier m.m. Disse arealinngrepene er ikke kompensert gjennom tiltak eller økonomisk erstatning. Konkret gjelder dette tap av kalver som følge av hyttebygging og løshunder innenfor kalvingsområdet og som presser simler og kalver til åpne fjellområder hvor kalvene blir et lett bytte for ørn. Dette skaper mye ekstraarbeid og ekstra driftsutgifter. Arealvern utgjør således en av de mest tidkrevende deler av distriktets virksomhet.

I ny plandel til plan- og bygningsloven etableres en rekke nye verktøy som gir kommunale- og fylkeskommunale planleggere bedre mulighet til å følge opp nasjonale mål om å sikre det materielle grunnlaget for den samiske reindriften.

Grunnloven § 108 og internasjonale regler forplikter både kommunale, regionale og statlige myndigheter til å gjøre hensynet til samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv til gjenstand for særskilt behandling og vurdering i samfunnsplanleggingen generelt, og i arealplanleggingen spesielt. Dette vil bl.a. gjelde i de kommuner og regioner der det utøves samisk reindrift. Dette gjelder spesielt krav i forhold til deltakelse og medvirkning i planer som berører reindriften.

Konkrete eksempler på inngrep som har ført til tap og ekstraarbeid for distriktet:

Alle typer inngrep og forstyrrelser i beitelandet representerer større eller mindre ulemper for næringsutøvelsen. Når vi snakker om større ulemper, er dette inngrep som virker direkte negativt inn på den daglige drift. I kulepunktene under har vi kommentert noen av de inngrepene og forstyrrelsene som vi opplever som svært negativt for distriktet:

- **Sperring av viktig flyttelei mellom øst og vestsiden av Lysbotnvassdraget og langs Lyselva** ved den ulovlige hyttebyen som har vokst fram på sørsiden av sjøvatnet ved elveutløpet, grustaket som er etablert ved elveoset ved Lysvatnet og nå sist hytten ved Lyselva på gnr.90. Dersom

den påbegynte hytten blir bygget, vil dette som siste alternative flytterute langs denne flytteleien bli permanent stengt.

- **Gjeterhytten som i ettertid er omgjort til turisthytte**, er etablert midt i kalvingsområdet på Skårli, og utgjør et stort problem under kalvingsperioden. Hytten fører til et stort press på området i form av folk (med eller uten hunder), samt ulovlig scooterkjøring. Dette fører til stress for reien som presses ut av området. Dette fører til et stort arbeidspress på distriktet ved at vi må innhente rein på tur ut av området. Dette i seg selv utgjør et stressselement for dyrene.
- **Ulovlig oppføring av hytter på Gavelen**, til tross for at departementet har besluttet at det ikke er tillatt hyttebygging her.
- Mange **nyoppførte hytter på Årnes** fører til samme problemer som i Skårli.
- **Hytte med beliggenhet mellom Hestevatnene** er omgjort til turisthytte, og sperrer en viktig flyttelei. Det er ikke mulig å flytte rundt vatnet p.g.a bratt terreng. Dette fører til at flytting må skje over høgfjellet som innebærer omfattende ekstraarbeid for distriktet. Det samme gjelder hytten som er bygd i Stompedalen, Bukkedalen, Stordalen og hyttene rundt Stønnesbotn.
- Turistanlegg (gapahuk) er i ferd med å vokse fram i Størvika ved Stønnesbotn, og er lokalisert i en flaskehals langs flytteleien. Gapahuken tilhører campingplassen, som er plassert ved inngangen til kalvingsområdet. Et plantefelt med gran innskrenker ytterligere denne flytteleien, som nå er forskjøvet så langt innover dalen at den ikke kan passeres om vinteren/våren p.g.a bratte snøkanter mot elven og stri elv. Etersom Lenvik kommune har gitt tillatelse til gapahuken, har distriktet som et avbøtende tiltak foreslått at kommunen bygger en klopp/bro over Bukkedalselva, og bidrar til at plantefeltet tynnes. Dette vil gjøre at distriktet slipper å drive flokken ned til hovedveien for videre driving langs sjøkanten mot kalvingsområdet.
- **Dispensasjon til scooterløyper langs Helvetesdalen** utgjør et stort problem for distriktet, da reien skyr dette viktige området som oppholdssted. Løypen skjærer over 4 ulike flytteleier, og skaper store problemer for flytting mellom Helvetesdalens nordlige og sørlige side. Distriktets erfaringer er at det ved kjøretillatelsen følger med utstrakt ulovlig kjøring utenfor den trasé det er gitt tillatelse til å kjøre i. Dispensasjonen var ment som en mulighet for hytteeiere å frakte utstyr til hyttene, men størstedelen av kjøringen har gått til persontransport og ikke til utstyr.

Distrikt ser også frist for kjøring fastsatt til den 25. april er alt for sent, da kalving de siste årene er registrert så tidlig som den 17. april. Dette vil få konsekvenser for fristfastsettelse ved evt. senere dispensasjoner.

- **Ti-på-topp** har etterhvert blitt svært populært, og de fastsatte turløypene er gjort uten at distriktet har hatt mulighet til å uttale seg. Som følge av disse løypene drives reinen bort fra viktige luftingsområder på sommeren som gjør at de ikke får den nødvendige beitero. Dette fører til at reinen ikke får lagt opp viktige fettreserver som er avgjørende for å komme seg gjennom en lang vinter, samt at dette også fører til store merkostnader.
- **Oppdemningen av Svartholvatnet** fører til tider til store vannmengder i vann og elver langs Helvetesdalen. Ved store vannmengder i barmarkstiden er distriktet avstengt fra å krysse elven med firehjuling i øverenden av Lapegamvatnet og Mellomvatnet. Dette skaper driftsmessige hindringer, både i forhold til gjeting og muligheten for raskt kunne ta seg til området hvor reinen trekker mellom Helvetesdalen og Heggedalen. Broen som går over elven er laget for turister og ikke for at distriktet uhindret av oppdemningen skal kunne drive reindrift.

Distriktet har uten hell forsøkt å få Troms Kraft til å utvide broen slik at distriktet kan bruke området som tidligere. Troms Kraft mener det er Statskog som har satt føringer for hvordan broen skal være.

- **Stor biltrafikk langs fjellveien fra Tverrás til Nattnålstind** utgjør et stort problem i brunsperioden, da veien leder til sentrale områder innenfor distriktets høstbeiter. Det er om høsten trafikken er størst i forhold til jakt og utfart. Reindriften har fritt og uhindret siden 60-tallet benyttet veien som går fra Tverrásen til gjerdeplassen i Lars Larsadalen. I ettertid har hytteeiere og grunneiere skiftet lås slik at reindriften ikke skal kunne bruke området uten at distriktet betaler for vedlikehold av veien. Distriktet har gitt klart uttrykk for at veien i seg selv er en stor ulempe for høstbeiteområdet, og at man ikke er villig til å betale for å tilrettelegge for at hyttefolk skal ha vei for trafikkering med personbiler.

I følge myndighetene er det bare reindriften som har rett til å bruke fjellveien uten dispensasjon. Både grunneiere og hytteeiere må søke Fylkesmannen om dispensasjon for å kunne bruke bil langs fjellveien. Distriktet sendte så sent som i fjor et brev til leder av grunneierlaget med krav om nøkkel, uten at dette har ført fram.

12. TAP

Distrikts tap relaterer seg i all hovedsak til to forhold. Når det gjelder tap av kalv, skyldes dette tap til ørn. Økte forstyrrelser innenfor kalvingslandet presser simler med små kalver til høgereliggende områder, hvor kalven blir et lett bytte for ørn. Tap av voksendyr skyldes i stor klimatiske forhold, spesielt i snøras.

Det blir også påkjørt noen dyr gjennom driftåret, da mange veier skjærer gjennom reinens naturlige trekkeier.

Tap som følge av rovvilt:

Distriktet konstaterer at bestandene av både kongeørn og havørn har økt betydelig de senere år. Vi registrerer at revirene til kongeørnene er langt tettere enn det forskerne påstår. Årsaken til dette er en naturlig følge av større bestander.

Rovviltproblematikken har innenfor alle reinbeiteområder i landet ført til store tap for reindriften uten at tapene har blitt kompensert ut. I tillegg til økonomiske tap ødelegger også rovvilttap flokkstrukturen i reindriften.

Distriktet har registrert at fokuset på ørn som predator på rein har økt, og at kongeørn nå inngår i overvåkningsprogrammet på lik linje med de øvrige rovviltartene. Distriktet er opptatt av at det jobbes videre med å få økt kunnskapsnivået i forhold til ørn, herunder også havørn. Dette vil forhåpentligvis danne grunnlag for en bedre og mer målrettet forvaltning av ørn. Det er også viktig at det blir iverksatt registreringer av kongeørn, samt at det fastsettes bestandsmål.

Kalv drept av ørn.

For distriktet er det ikke bare kongeørn som utgjør et problem, men hvor også havørn utgjør et minst like stort problem, spesielt i kalvingsperioden. På grunn av topografien på Senja er det svært vanskelig å dokumentere kalv tatt av ørn, da den tar med seg byttet til reirområdene som ligger i bratte fjellskrenter hvor det ikke er mulig å ta seg til med fots. Pr. i dag finnes det lite kunnskaper om havørn som predator på rein, og det er derfor viktig at forskningsarbeidet på dette kommer i gang så snart som mulig.

Tidligere hadde distriktet en kalvetilgang på nesten 100%. I takt med økning av bestandene av kongeørn og havørn, økte også tapene av kalv. Tapene har blitt forsterket ved forstyrrelser i kalvingsområdet fordi simler med små kalver presses over en trafikkert hovedvei og opp til høgereliggende områder. Dette medfører risikoen for påkjørsler i tillegg til at kalven blir særlig utsatt for ørneangrep.

I dag har distriktets kalvetap stabilisert seg på rundt ca. 75 %, hvilket er en svært dramatisk situasjon for distriktet, også i forhold til økonomi. I perioden før ørnedrepte kalver for alvor ble et problem, baserte distriktet seg i all hovedsak på kalveslakt. I dag har vi ikke mulighet til det på grunn av rovviltsituasjonen.

Tap som følge av klimatiske forhold:

Senja er på vinterstid særlig utsatt for store nedbørsmengder, med påfølgende lange mildværsperioder som blir avløst av kulde. Disse skiftninger i været har i løpet av de senere år ført til tap av større eller mindre flokker som enten har blitt tatt av ras eller som har skidd ned isete fjellsider og rett i havet. I de siste to årene har skredsituasjonen vært ekstrem, og distriktet har derfor vært varsom med å ta seg opp til disse områdene.

Distriktet kan imidlertid konstatere at tapene som følge av vær- og føreforhold over de siste årene har være svært store, noe som både har gitt seg utslag i et lavt reintall og begrensede muligheter for uttak av slaktedyr.

13. FRAMTIDSPERSPEKTIVER

Dagens reindriftspolitikken bygger på St.mld. nr. 32 (2016 -2017) «Reindrift – Lang tradisjon – unike muligheter» En bærekraftig reindrift» som blant annet inneholder mål og virkemidler for framtidig utvikling av reindriftnæringen. I meldingen legges det til grunn at den økologiske bærekraften skal prioriteres, og at reindriften skal ha god produksjon og inntjening.

Distriktet er opptatt av at bærekraftsmålene ses i sammenheng. Målene om økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er innbyrdes avhengig av hverandre, og hvor god produksjon forutsetter en stabil og forutsigbar tilgang til beitearealene. For distriktet har også en god bemanningssituasjon stor betydning for bærekraften, da store deler av distriktet ligger innenfor et kystalpint område med bratte fjell.

Distriktet har gjennom 3 siidaandeler bedret bemanningssituasjonen, men det hefter fortsatt usikkerhet m.h.t vinterbeitene i Dividalen da reinbeitekonvensjonen ikke er ratifisert. Ved at distriktet også mistet Fagerfjell, er dette med på å skape ytterligere usikkerhet i forhold til driftssituasjonen, da tilgang til stabile vinterbeiter er avgjørende for en bærekraftig reindrift.

Med forutsigbare og stabile beitearealer har man avgjort gode muligheter for å opprettholde en god produksjon i distriktet. Både bemanningssituasjonen og slakterisituasjonen er forbedret siden forrige driftsplan ble utarbeidet.

Slakteribygningen har behov for oppgradering for at distriktet skal kunne slakte og omsette reinkjøtt og biprodukter i småskala. Dette er en del av distriktet planer på sikt.

14. ADMINISTRATIVE FORHOLD

Reinbeitedistriktets styre har utarbeidet og vedtatt distriktsplanen for 2020/2021 på distriktets årsmøte den 13. juni 2021.

Kontaktinformasjon:

Nord-Senja reinbeitedistrikt
Bukkemoveien 281
9372 Gibostad

Distriktsstyre:

Leder: Per Mathis Skum
Medlem: Randi A. Skum
Medlem: Line M. Skum

Tlf: 77847927

Mobil: 91705550
97090338
99794170

Alle henvendelser til reinbeitedistriktet skal rettes til leder/formann, som deretter sørger for å --ta saken videre til distriktets styre.

ALLE henvendelser MÅ sendes pr. post!!

Distriktet kan ikke motta plansaker, høringssaker etc. pr. mail, da det ikke er internettdekning på Bukkemo.